

til de omliggende større Øer, at de ere overordentlig uheldig stillede. Det værede Medlem gjorde sig specielt til Talsmand for Omø og Aggersø. Jeg skal fuldt ud erkende, at det er overordentlig uheldige Forhold, disse og mange andre Smaaøer her i Landet ere komne ind under. Heldigst havde det sikkert været for disse, om de fra Begyndelsen vare komne med ind under Udførselsforbudet, de have jo deres hele Samkvem med de omliggende større Øer. Det er imidlertid ikke sket, og jeg har allerede i Sommer beskæftiget mig ret meget med dette Spørgsmaal og tænkt paa, hvorledes man skulde komme ud over det. Jeg for mit Vedkommende kan ikke se anden Udvej, end at vedkommende Øer selv gennem deres kommunale Raad maa andrage om at komme ind under Udførselsforbudet. De maa saa finde sig i at staa under Tilsyn med, at der ikke udføres levende Kreaturer til Jylland eller til Udlandet. For saa vidt Øerne ønske paa den Maade at slutte sig til de omliggende større Øer, skal det blive taget under den velvilligste Overvejelse fra min Side. Med Hensyn til Jylland er jo Forholdet noget anderledes, der kan Landbruget jo endnu mod forudgaaende Tuberkulinprøve og mod Karantæne udføre levende Kreaturer; men jeg tror, at enhver Landmand i Jylland har en Følelse af, at man jo dog i saa Henseende gaar paa gyngende Grund, og at det vil være det klogeste og rigtigste i Tide at tage under Overvejelse, hvilke Forholdsregler der skal træffes, saaledes at man ikke staa uden Vaaben i det Øjeblik, en eller anden Ulykke skulde ske. Det er derfor rimeligt og naturligt, at man saavel paa Øerne som i Jylland søger at have vor Kødeksport til Tidens Højde i enhver Henseende, og jeg finder det ogsaa rimeligt og glædeligt, at der ved Rigsdagens Hjælp er Udsigt til, at Staten kan træde støttende, vejledende og hjælpende til. Naar man altsaa er enig om dette Spørgsmaal, saa bliver Spørgsmaalet, hvad der bør gøres. Der er i saa Henseende flere Ting, som gribe ind i hinanden som Led i en Kæde. Der bør først og fremmest sørges for, at Materiellet her i Landet er tilstrækkeligt og rigeligt til at kunne transportere saavel Kreaturer til Slagteriet som slagtede Kreaturer fra Slagteriet. Jeg har i saa Henseende plejet Underhandlinger med den højtærede Indenrigsminister om Jærnbanevognene, og jeg har mødt megen Forekommenhed over for de Punkter, jeg har bragt frem. Nogle enkelte Smaaforandringer ere allerede skete. Jeg skal

blot nævne, at der nu f. Eks. udstedes direkte Billetter til Esbjerg i Havn i Stedet for til Esbjerg By tidligere, og jeg skal nævne, at de saakaldte Flæsketog nu komme tidlig om Morgenen Kl. 5 i Stedet for, at de kom senere i afvigte Sommer. Denne tidligere Ankomst har Betydning for Overførselen af Flæsk til England, men Hovedspørgsmaalet bliver dog at faa tilstrækkelige og vel indrettede Vogne til Transport af slagtede Kropper; men i saa Henseende ere de sagkyndige ikke enige om, hvilken Type af Vogne der bør vælges, der er for Øjeblikket ikke mindre end 4 Typer af Vogne; hvilke af disse der er de bedste, ere de sagkyndige ikke enige om. Jeg har tænkt mig, det muligt kunde være den rette Vej at gaa, at anstille Forsøg i saa Henseende for at kunne konstatere, hvilke Vogne der absolut maa anbefales til Transporten af Kød. Det vil ikke være let for Staten at indkøbe Kreaturer og anstille Transportforsøg med Kroppene, men jeg har tænkt mig, man eventuelt kunde faa en Bevilling til at anstille Forsøg, saaledes at en Kommissionær eller handlende udførte Forsøgene mod at faa sit Tab erstattet af Statskassen.

Det næste Punkt, man maa have sin Opmærksomhed henvendt paa, naar Kødportsporten skal tilfredsstille Nutidens Fordringer, er Udførselen med Skibe. Jeg skal i saa Henseende minde om, at nu er Farten fra Esbjerg til Parkestone udvidet til 3 Gange ugentlig og Farten Esbjerg—Grimsby til 2 Gange ugentlig. Der overføres nu Landbrugsprodukter af 5 Dampskibe fra Esbjerg til Parkestone og Grimsby, og Fragtpriserne ere nu saa reducerede, at de vistnok i det hele taget maa siges at være meget lave. Efter Kontrakten overføres der nu Smør fra Esbjerg til Grimsby for 16 sh. pr. Ton — en Ton er, som bekendt, 2,000 Pund — altsaa saadan noget som 0,7 Øre, for Bacon er Fragten 12 sh., for Æg 20 sh., for fersk Kød og Flæsk 18 sh., for fersk Fisk 14 sh., medens Priserne fra Esbjerg over Parkestone til London — men altsaa helt til London — stille sig saaledes: Smør 25 sh. pr. Ton, altsaa lidt over 1 Øre, Bacon 18 sh., Æg 32 sh. 6 d., fersk Kød 28 sh. 6 d., fersk Fisk 27 sh. Endvidere udføres Landbrugsprodukterne nu i direkte Fart paa England af 23 Skibe, som i det hele repræsenterer 20,349 Brutto Tons. Alle disse Skibe ere ikke forsynede med Kølerum, og der kan altsaa være saa vel Ønsker om en Forbedring i saa Henseende og ogsaa Ønsker om en Regulering af Routerne, men i det hele taget tror